

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Historia architektury i wnętrz architektonicznych_3

Przedmiot

Kierunek studiów

Architektura wnętrz

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

II/3

Profil studiów

praktyczny

Język oferowanego przedmiotu

polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

30

Ćwiczenia

Laboratoria

Projekty/seminaria

Inne (np. online)

Liczba punktów ECTS

2

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

prof. dr hab. inż. arch. Agata Bonenberg

e-mail: agata.bonenberg@put.poznan.pl

Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. arch. Joanna Kaszuba

e-mail: joanna.kaszuba@put.poznan.pl

Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

Wymagania wstępne

Wiedza:

- podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnej

- podstawowa wiedza niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań procesów historycznych
- student ma wiedzę z zakresu sztuki, historii, geografii, matematyki, fizyki przydatną do zrozumienia prostych zależności zachodzących w budowlach na przestrzeni wieków w różnych warunkach klimatycznych
- student zna podstawowe metody, techniki (w tym rysunek niezbędny do pełnego uczestnictwa w wykładach)

Umiejętności:

- wykorzystywanie dostępnych źródeł informacji, w tym źródeł elektronicznych
- student wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł

Kompetencje społeczne

- zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu

Cel przedmiotu

- uświadamia studentom ciągłość rozwoju tradycji architektonicznej w płaszczyźnie techniki, użyteczności i sztuki w okresie od XIX wieku do współczesności,
- określa związki między możliwościami technicznymi i poziomem zaspokojenia potrzeb materialnych i duchowych,
- przedmiot zwraca uwagę na genezę lokalnej specyfiki architektury tego samego okresu w różnych krajach i regionach w okresie starożytności, wczesnego chrześcijaństwa i romańskim,
- zapoznaje z najważniejszymi, w omawianych okresach, dziełami i twórcami architektury w okresie od starożytności do okresu romańskiego,
- uczy o niezmiennych zasadach twórczego myślenia i dochodzenia do nowych rozwiązań funkcjonalnych, technicznych i formalnych
- umożliwia poznanie podstawowych zagadnień związanych kompozycją urbanistyczną i architektoniczną, z naciskiem na architekturę wewnątrz,
- uświadamia różnice w skali ludzkiej i monumentalnej,
- realizuje pracę w niewielkiej grupie rozwijając umiejętności interpersonalne i odnajdywanie się w różnych rolach,
- stanowi pole dla ćwiczenia umiejętności prezentacji rysunkowej (architektury), form przestrzennych,
- umożliwia ocenę porównawczą metod prezentacji graficznej pracy własnej i kolegów.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

- wykazuje się znajomością zagadnień z zakresu historii sztuki, architektury wnętrz i wzornictwa, posiada świadomość zmieniających się kontekstów i linii rozwojowych charakterystycznych dla tych dziedzin
- zna publikacje z dziedziny architektury wnętrz oraz historii sztuki, ma wiedzę dotyczącą stylów w sztuce, sztuce użytkowej i architekturze wnętrz, zna związaną z nimi terminologię

Umiejętności

- posiada umiejętność ustnej i pisemnej analizy dzieła sztuki, architektury, architektury wnętrz oraz problemowego ujmowania zagadnień artystycznych, umie korzystać ze źródeł teoretycznych, w tym korzystać ze źródeł bibliograficznych
- potrafi prawidłowo formułować wypowiedzi w dziedzinach związanych ze sztuką, sztuką użytkową oraz projektowaniem wnętrz, posiada odpowiedni zasób słownictwa zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
- potrafi w sposób właściwy opisać i omówić projekt architektoniczny wnętrz w formie publicznej prezentacji, debaty i dyskusji, z wykorzystaniem podstawowych technik prezentacyjnych

Kompetencje społeczne

- potrafi samodzielnie organizować sobie pracę, zbierać i analizować informacje, dokonywać ich syntezy i wykorzystywać w procesie twórczym i projektowym, jest przygotowany do podejmowania pracy w zespołach projektowych jak i do podejmowania samodzielnych zadań projektowych, w tym udziału w konkursach
- posiada umiejętności związane z funkcjonowaniem społecznym i komunikacją społeczną, jest przygotowany tak do pracy zespołowej jak i indywidualnej, do wystąpień i prezentacji publicznych, potrafi negocjować i posługiwać się odpowiednią argumentacją w celu przedstawienia swojego stanowiska, potrafi prezentować zadania w przystępnej formie, także z zastosowaniem technologii informatycznych

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

1. Wykłady z przedmiotu „Historia architektury i wnętrz architektonicznych_3” kończą się egzaminem. Przewidziany jest termin zerowy i dwa terminy sesyjne, przy czym drugi jest terminem poprawkowym.
2. Egzamin z przedmiotu „Historia architektury i wnętrz architektonicznych_3” ma formę pisemną i rysunkową.

Ocena formująca:

- ocena z kolokwium terminologicznego.

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca:

- ocena uzyskana w trakcie egzaminu pisemnego, stanowiąca średnią z ocen cząstkowych (wiedza i umiejętności rysunkowe).

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

Wykład:

1. Omówienie sposobu prowadzenia wykładów oraz zasad zaliczenia przedmiotu. Rewolucja przemysłowa w Anglii. Przyczyny, skutki. Rewolucja przemysłowa w Europie i w Polsce.
2. Żelazo i żeliwo w architekturze. Mosty i ich konstrukcje: Severn, Golden Gate; wczesne konstrukcje szkieletowe: Royal Pavilion w Brighton, Palais Royal w Paryżu. Rozłam między architekturą i techniką. Działalność Henri Labroust'a.
3. Architektura żelaza i szkła. Galerie i ogrody botaniczne; Dworce kolejowe. Wielkie Wystawy Światowe: Londyn. Paryż; architektura pawilonów wystawowych, Crystal Palace w Londynie.
4. Urbanistyka w USA. Wczesne budownictwo amerykańskie: baloon frame, szkoła chicagowska. Nowy Jork. Żelbet w architekturze. Pierwsze konstrukcje z żelbetu. Mosty Gustava Eiffel'a.
5. Działalność architektoniczna Augusta Perreta; Arts and Crafts Movement. Secesja: Anglia, Belgia, Francja, Hiszpania, Niemcy. Secesja w krajach słowiańskich, architektura polska.
6. Funkcjonalizm – Adolf Loos, Deutsche Werkbund, Bauhaus. Ludwig Mies van der Rohe. Omówienie życia i twórczości architektonicznej i teoretycznej. Styl międzynarodowy i jego recepcja w świecie. Osiedle Weissenhof w Stuttgartcie. Mies van der Rohe: Pawilon Niemiecki na Wystawie w Barcelonie, willa Tugendhat w Brnie; Erich Mendelsohn, Columbus House w Berlinie
7. Le Corbusier i wpływ jego twórczości na architekturę współczesną. Działalność teoretyczna: modulator. Najważniejsze realizacje: Plan Voisin, Unite d'Habitation w Marsyli - punkt zwrotny współczesnej architektury mieszkaniowej, kaplica Notre-Dame-du-Haut w Ronchamp.
8. Ekspresjonizm i architektura organiczna. Frank Lloyd Wright. Futuryzm, konstruktywizm, De Stijl. Architektura faszystowska, IV Kongres CIAM. Architektura dwudziestolecia międzywojennego w Polsce.
9. Modernizm: działalność Ludwig Miesa van der Rohe w Stanach Zjednoczonych: Illinois Institute of Technology, Seagram Building, Farnsworth House; Philip Johnson: Glass House, Richard Neutra, Dom Kaufmanna; Skidmore, Owings and Merrill: Lever House w Nowym Jorku, Arne Jacobsen. Modernizm w powojennej architekturze polskiej.
10. Brutalizm - niazafałszowana ekspresja materiałów (Alison i Peter Smithsonowie, Louis Kahn, Paul Rudolph, Marcel Breuer). Strukturalizm przestrzenny (Aldo van Eyck, Herman Hertzberger, Piet Bloom). Europejski racjonalizm - idee rozumu i logiki XX wieku. Działalność Aldo Rossiego: kompleks mieszkalny w Mediolanie, cmentarz San Cataldo w Modenie.

11. Architektura skandynawska. Najwybitniejsze realizacje Alvar Aalto: willa Meirea, sanatorium przeciwgruźlicze w Paimio, Helsinki University of Technology, ratusz w Säynätsalo. Kaija i Heikki Siren, Rauli Pietila, Jorn Utzon).
12. Architektura hi-tech oraz estetyka maszyny. Twórczość Fullera oraz grupy Archigram; teorie metabolistów japońskich. Wpływ technologii na architekturę współczesną. Konkurs na Centrum Pompidou w Paryżu. Twórczość najwybitniejszych przedstawicieli hi-tech w Europie i na świecie: Cesara Pelli, Kevina Roche, Renzo Piano, Richarda Rogersa, Normana Fostera, Nicolasa Grimshawa. Megastruktury i budynki wysokościowe w Europie i na świecie.
13. Redukcja środków wyrazu. Minimalizm i neomodernizm (Tadao Ando, Dominique Perrault, Peter Zumtor, Herzog & de Meuron, Alberto Campo Baeza/. Architektura lat 80. i 90. w Polsce.
14. Postmodernizm w architekturze. Definicja, terminy, myśl teoretyczna. Główne nurty i cechy wg. Jencksa. Urbanistyka postmodernistyczna wg. Leona Kriera. Najważniejsze realizacje (Robert Venturi, Richardo Bofill, Philip Johnson, Michael Graves. Dekonstrukttywizm w architekturze. Doświadczenia filozoficzne Jacques Derrida. Wybrane realizacje w Europie i na świecie: Peter Eisenman, Bernard Tschumi, Frank Gehry, Daniel Libeskind, Coop Himmelblau, Zaha Hadid.
15. W harmonii z naturą - tendencje organiczne w architekturze współczesnej. Architektura ekologiczna i wernakularna; regionalizm i bionika (Hugio Haring, Hermann Finsterlin, Hans Scharoun, Joseph Neutra, John Utzon, Eero Saarinen, Rudolf Steiner, Imre Makovecz, Erik Asmussen, Bruce Goff).

Metody dydaktyczne

1. Wykład z prezentacją multimedialną oraz dyskusja na temat poruszanych zagadnień.
2. eLearning Moodle (system wspomagania procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Literatura

Podstawowa

1. Banham R., Rewolucja w architekturze; Wydawnictwa Artystyczne i filmowe; Warszawa, 1979.
2. Biegański Piotr; U źródeł architektury współczesnej; PWN; Warszawa, 1977.
3. Giedion S., Czas, przestrzeń, architektura – narodziny nowej tradycji; Arkady, Warszawa 1968.
4. Grzeszczuk-Brendel H., Miasto do mieszkania. Zagadnienia reformy mieszkaniowej na przełomie XIX i XX wieku i jej wprowadzanie w Poznaniu w pierwszej połowie XX wieku. Poznań 2012.
5. Jaroszewski T.S.; Od klasycyzmu do nowoczesności; PWN; 1996.
6. Ikonnikow A.W., Od architektury nowoczesnej do postmodernizmu; Arkady; W-wa 1988.
7. Jencks Ch., Ruch nowoczesny w architekturze, Warszawa 1987.
8. Szyski A., Latour S., Rozwój współczesnej myśli architektonicznej, Warszawa 1985.

9. Jodidio P., Nowe formy. Architektura lat dziewięćdziesiątych XX wieku, Warszawa 1998.
10. Ghirardo D., Architektura po modernizmie, Toruń 1999.
11. Watkin D., Historia architektury zachodniej, Warszawa 2001.

Uzupełniająca

1. Kenneth Frampton, Modern Architecture: a critical history, 1992 (2000).
2. William jr.Curtis, Modern architecture since 1900, London 2000.
3. James Steele, Architecture Today, 1997.
4. Miłobędzki A., Zarys dziejów architektury w Polsce; Arkady; 1968.
5. Naylor G., Bauhaus; WAI F; Warszawa 1977.
6. Ostrowska-Kęmbłowska Z., Architektura i budownictwo w Poznaniu w latach 1780- 1880, Poznań 2009.
7. Overy P., De Stijl; WAI F, Warszawa 1979.
8. Skuratowicz J., Architektura Poznania 1890- 1918; Wydawnictwo Naukowe UAM; Poznań 1991.
9. Tołłoczko Z., „Sen architekta” czyli o historii i historyzmie architektury XIX i XX wieku; Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej; Kraków 2002.
10. Turowski A., W kręgu konstruktywizmu; WAI F; W-wa 1979.
11. Wiśłocka I., Awangardowa architektura polska 1918-1939; Arkady; 1968.
12. Wujek J., Mity i utopie XX wieku; Arkady; Warszawa 1986.
13. Jencks Ch., Architektura postmodernistyczna, Warszawa 1984.
14. Jencks Ch., Architektura późnego modernizmu, Warszawa 1985.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	60	2,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	33	1,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	27	1,0

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności